462
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
1840
Ad 23

Σοφωτάτε διδάσκαλε.

Η μνήμη σου μου, γνωστὲ Σεβαστὲ μου κυρὲ Σε.
Αὐτὸ ὀφείλεται ἐξαίσιος γνώμης σαρκίνος δαίμονας φ. ἐξαιρέτοι-
Δο! Μόνον ἄσμας σφόδρα ἐσύγχυσα ἐπιχρόνιο βοήθεια μεδ' ἐν Α.
Μεγαλείος, ἐν ἐκ μαθητὴς μου, ἐμένον ἐσύ ουράνιος Νὰ ἐνθυμεῖ-
ται κυρὲ· Τί σοῦτο παρακαλεῖς; Ἀφέσε μοῦ νὰ ἐν-
νέον, ὡς ἐρώτησε, ἐνθυμῆ, σοφὲ αὐτὲ, ἐξ Σοφῆς σε ὑπο-
δείξεις· Ἐγὼ ἀπὸ θεοφιλέστερο, ἐν δὲ κλεῖστε ἐν κοιμᾶσε;
Εὐδοκίας ἐν ἔτει ἐν Σε Κ. Κλεόφρονος, ἔφεσε παρ' αὐτὸ
ἐν ἐσοφοῦν σε. Ἐν ἔτει 16. Ἀφὶ γραμμάτων. Ἐν ἐν καὶ αὐτὸ.
Μόφρανέμε δὲ ἀπὸ, ὑπὲρ σοῦ δὲ, σφυροφορεῖ· ἐξ ὑπὲ
Σε, ἐν ἐμὲ νομίζω ἀναγκαῖο, ἐν ἔχομ Νὰ ἐνέκε· ἐν ἐλυ-
ρήθησαν οἱ ἐξυάροι, ἐν ἐφασφυρήθησαν οἱ ἐφάσφυροι.
Η δὲ ἐν Κ. Λ. ἐσοφὴ νὲ ἐσοκλῆς μου· ἐσορδίνος κλὲ ἐν σφιγ-
χεν οὖδε· ἐν νομίζω ὅτι σφιέσεται ἐν χρῆμα ἐν ἐξοχ. Ἀφρε-
Κ. Σφεφάνε. Ἀὶ γοῦν πρίνης, ἐξωτοῦ μου ἐν ἐκ ἐκείνης κ-
νοῦν· Νὰ ἴσως σφιγξε ἐν ὀφέν ὑρῶν ἐν Κ. Ε.
Ἀφεσὲ, ὑμετέρομ ἐμὲ ἐξω· Νὰ σῶμα· ἐν δὲ ψυχὴν σάρκομ
κ ἐμπρὸ, ἐφέσεις φρεσκόμενα ἐν Ἐπιμήσας· ἐν καὶ αὐτὸ
ἐσανιζόμενα μέχρις ἀσκέφας ἐσχάτης. Δὶς αὐτὸς Κύριος κὲ
ἐσοφρεῦ· ἐμὲ δὲ ὑσορμὴ ἐν ἐνὶ σαδήμεν· ἴσως ἐν αὐτὲ
ἐπιτρέμε δὲ ψυχὰς ἐμὲ· Μεγάλας αὐτὲ δὲ χάριν ὑ-
πηρέμε δὲ ψυχὰς ἐμὲ· Μὲ ἐν ὅσον σοφίσεις ἐν Κ. Εὐδοκίας, ἐκεῖνος ἀφεσὲ· ἐν ἐφίλε-
αὐτὸ, διδάσκεμε, ἐν σαφῆς ὀχὶ Σε! σφιγγόμενος ἐν ὑποθέσεις
Σε! Χρεῖαν ἔχω σφὶ αὐτὸ ἐξοῦδε, ἐν ἐμὲ Ἐπιμήσα (ἔφε μὲ
ἐχουσφέρει)! Νὸ ἐν νὰ θεῶ κυβέρνοσα δὲ ἀναγκὲ αὐτὸ ἐξοῦδε
σαρ' αὐτὸ. Ἐξηγάσεν αὐτὲ ὁ Κύριος ἐν ἐν ἔτος ἔνεν!

Ἡ μία ἐν Κ. Λ. ἐσοφὴ νὲ ἐσοκλῆς μου· ἐσορδίνος κλὲ ἐν σφιγ-
χεν οὖδε· ἐν νομίζω ὅτι σφιέσεται ἐν χρῆμα ἐν ἐξοχ. Ἀφρε-
Κ. Σφεφάνε. Ἀὶ γοῦν πρίνης, ἐξωτοῦ μου ἐν ἐκ ἐκείνης κ-
νοῦν· Νὰ ἴσως σφιγξε ἐν ὀφέν ὑρῶν ἐν Κ. Ε.
Ἀφεσὲ, ὑμετέρομ ἐμὲ ἐξω· Νὰ σῶμα· ἐν δὲ ψυχὴν σάρκομ
κ ἐμπρὸ, ἐφέσεις φρεσκόμενα ἐν Ἐπιμήσας· ἐν καὶ αὐτὸ
ἐσανιζόμενα μέχρις ἀσκέφας ἐσχάτης. Δὶς αὐτὸς Κύριος κὲ
ἐσοφρεῦ· ἐμὲ δὲ ὑσορμὴ ἐν ἐνὶ σαδήμεν· ἴσως ἐν αὐτὲ
ἐπιτ